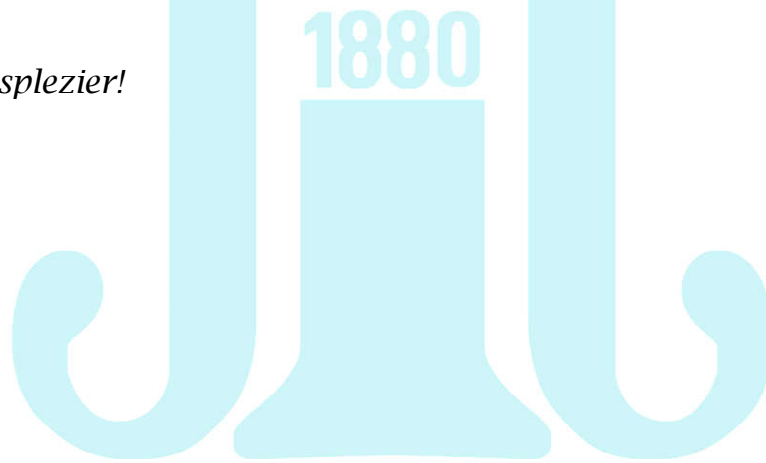

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MOORDWIJVEN

(Mordsfrauen)

Komedie in drie bedrijven

door

CORINA RUES-BENZ

vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORDWIJVEN - MORDSFRAUEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORINA RUES-BENZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Erika - Huisvrouw

Conny - Non

Margo - Slager

Paula - Huisvrouw

Sjaan - Ex-callgirl

Eerste mannelijke stem Gevangenismedewerker

Tweede mannelijke stem Minister van Justitie

DECOR:

Ongezellige en sober ingerichte gemeenschappelijke ruimte in een gevangenis.

Intercom, 5 krukken, 2 banken, 1 tafel, een mand met handdoekrollen, plastic zakken, dienbladen met borden en lepels, bijbel, vrouwentijdschriften.

TIJD:

Het stuk speelt in de tegenwoordige tijd.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat horen we voortdurend open- en dichtslaan van deuren. Conny leest in de bijbel. Sjaan verveelt zich en Margo zit met de rug naar het publiek)

MARGO: *(Draait zich om)* Wat een klotezooi! Vanwege één of andere breuk in de waterleiding hebben ze ons in deze rottige gemeenschappelijke ruimte gestopt. *(Tegen Conny)* Kijk niet zo stom! *(Conny blijft kijken)* Kijk voor je! *(Voor zichzelf)* Nou ja... ook dat nog. *(Conny leest verder en Margo gaat naar de intercom en drukt op een knop)* Ik wil naar mijn cel, ik heb recht op mijn privacy.

INTERCOM Zo gauw de loodgieters klaar zijn met hun werk, wordt u naar uw cel teruggebracht.

MARGO: *(Schreeuwt)* Ik wil NU terug naar mijn cel. Die wijven hier irriteren me mateloos. Ik wil mijn privacy!

INTERCOM *(Sarcastisch)* Als u privacy wilt kunnen we u de isoleercel aanbieden.

MARGO: Val dood! *(Steekt haar middelvinger omhoog en laat zich op de bank vallen)*

SJAAN: *(Tegen Conny)* Hé trut. Wat zit je toch steeds in dat boek te lezen? Je bent hier twee dagen en ik heb je nog niets anders zien doen. Je moet die onzin zo langzaam toch uit je hoofd kennen.

CONNY: Zou je me misschien gewoon Conny willen noemen in plaats van hé trut?! En het woord Gods is geen onzin. Het is voor mij een weg om mij staande te houden in deze wereld en een mens naar het voorbeeld van de Almachtige te worden.

MARGO: Mijn hemel wat een mond vol.

SJAAN: Ja, maar allemaal flauwekul. Maar misschien had je een beetje vroeger met die bijbel moeten beginnen, dan had je nu niet tussen ons hoeven te zitten.

CONNY: Het Woord is al sinds mijn dertiende jaar mijn vaste begeleider, dat heeft absoluut niets met mijn verblijf hier te maken.

SJAAN: Verblijf? Luister trut, je zit achter de tralies. Hier luiden geen kerkklokken en hier wordt geen halleluja gepreekt. Je bent net als wij... uitschot van de maatschappij.

MARGO: Jij misschien.

SJAAN: Wat bedoel je?

MARGO: Je hebt uitschot *(Lacht gemeen)* en je hebt uitschot *(Steekt een vinger achter in haar keel)* en jij behoort tot de laatste categorie. *(Behoorlijk dreigend)* Iemand nog commentaar?

SJAAN: Nee nee, je hebt gelijk Margo, zoals altijd.

CONNY: Zoals altijd.

MARGO: Wat zijn jullie dus?

SJ/CON Uitschot. (*Steken hun vinger achter in hun keel*)

MARGO: En wat ben ik?

SJ/CON Uitschot. (*Iedereen lacht*)

MARGO: Zo is het maar net!

SJ/CON Zo is het maar net.

MARGO: Zo mag ik het horen. (*Gaat weer op de bank hangen*)

SJAAN: (*Tegen Conny*) Hé... geef dat sprookjesboek eens hier. (*Rukt de bijbel uit Conny haar handen*) Waar staat dat verhaaltje over Sodom en Gomorra?

CONNY: Ik zou zeggen, begin op de eerste pagina dan kom je het vanzelf wel een keer tegen.

SJAAN: Kom op, of weet je het niet?

CONNY: Natuurlijk weet ik het.

MARGO: Genesis negentien. (*Sjaan en Conny kijken haar verbaasd aan*)

SJAAN: Moment. (*Bladert door de bijbel*) Hier... Genesis nege... verrek, het klopt.

CONNY: Je bent behoorlijk bijbelvast Margo. Daar ben ik heel blij om.

MARGO: Bullshit! Bijbelvast, laat me niet lachen. Het is een song van Metallica: "Sodom and Gomorra in all of us".

CONNY: Muziek is gewoon geweldig. Het raakt het diepste van je ziel.

SJAAN: Niet alleen je ziel hoor. Ik raak altijd helemaal opgewonden van Bonny Tyler. Als ik die stem alleen al hoor, krijg ik een natte broek.

MARGO: Daar is bij jou niet veel voor nodig als je het mij vraagt.

CONNY: Ik begrijp precies wat Sjaan bedoelt. Ik heb dat bijvoorbeeld bij verschillende stukken van Johann Sebastian Bach.

MARGO: Nu weet ik waarom nonnen zo graag zingen.

CONNY: Welnee, het is niet wat jullie bedoelen. Ik krijg heus geen eh... geen eh...

SJAAN: Natte broek?

CONNY: Nee, dat niet.

SJAAN: Vertel meid.

CONNY: Het is een stuk voor vier trompetten en een orgel. "Jesus bleibt meine Freude". Als ik dat hoor heb ik altijd het gevoel heel dicht bij de hemel te zijn.

SJAAN: Dat heb je bij een lekkere vrijpartij ook.

CONNY: Echt waar?

MARGO: Kom op zeg, alsof er geen belangrijkere dingen zijn.

SJAAN: Neemt niet weg dat ik er goed mee heb verdiend en in zekere zin was ik een kunstenaar op dit gebied.

CONNIE: Jij hebt je lichaam verkocht? (*Margo lacht*)

SJAAN: Nee, niet mijn hele lichaam, een gedeelte daarvan, alleen mijn stem.

CONNIE: Dat gaat er bij mij niet in.

SJAAN: Wat bedoel je?

MARGO: Ze snapt het niet, dat is toch niet zo moeilijk? (*Tegen Conny*) Sjaan is een callgirl.

SJAAN: Ik was de beste van ons team.

CONNIE: Hoe doe je dat dan? Ik bedoel, je ziet die mannen toch helemaal niet. Hoe weet je nou wat ze willen horen?

SJAAN: Daar zijn eenvoudige regels voor. Als je de beller nog niet kent, stel je een paar gerichte vragen: gaat de voorkeur uit naar donker, naar blond, welke cupmaat, geschoren, dominant, bepaalde locaties, zoals toiletten in het vliegtuig, de trein, in de natuur, het restaurant onder de tafel... blablabla. Ik had een lijst voor me liggen met al deze vragen en hoefde alleen maar af te vinken en dan kon de pret beginnen.

CONNIE: En eh... hoe ging dat dan die eh... die pret?

SJAAN: Zo gauw ik het geluid van een ritssluiting hoorde, liet ik mijn fantasie de vrije loop.

CONNIE: En deed je ook mee?

SJAAN: Ben jij nou helemaal?! Ik ben profi. Ik deed ondertussen gewoon het huishouden, strijken, was opvouwen, afwassen, planten water geven.

MARGO: Heel erotisch.

CONNIE: Zeg eens wat.

SJAAN: Wat bedoel je?

CONNIE: Nou... iets erotisch.

SJAAN: Nu? Hier?

MARGO: Ja laat eens horen waar je klanten zo opgewonden van werden.

SJAAN: Ja zeg, bekijk het.

MARGO: (*Dreigend*) Hé uitschot. Als ik zeg dat je het doet, dan doe je het. Begrepen?

SJAAN: Begrepen.

CONNIE: Zal ik iets van Bonny Tyler zingen?

SJAAN: Heb het hart niet.

CONNIE: Sorry, ik wilde alleen maar helpen.

SJAAN: Oké. (*Wijst*) Wat is dat voor tijdschrift?

MARGO: Story.

SJAAN: Geef eens hier die Story. (*Conny geeft de Story en Sjaan begint te bladeren*) Zeg stop!

CONNY: Stop! (*Sjaan prikt met haar vinger op het tijdschrift*)

SJAAN: Oh, dat wordt spannend.

MARGO: Nou, komt er nog wat van?!

SJAAN: Rustig aan, ik heb eerst een beetje inspiratie nodig. Zo, nu zal ik de tekst onder mijn vinger naar alle regels der kunst voorlezen.

MARGO: Oké. Maar als iemand tijdens het lezen opgewonden raakt, laat ik jullie nu al weten dat ik geen interesse heb. Mijn lichaam behoort alleen mij toe. (*Legt haar handen op haar borsten*)

SJAAN: Nou goed, ik zal me proberen in te houden.

CONNY: Ik ook.

SJAAN: (*Leest voor en tijdens het lezen wordt haar stem steeds erotisch*) Wandeling door een kleurrijk herfstlandschap. In het licht van de novemberzon, lichten de rode en goudkleurige bladeren warm en intensief op. Door de eerste stormen waaien de bladeren van de bomen en knisperen onder de schoenen van de wandelaars. Verzamel tijdens een herfstwandeling een paar mooie kleurrijke bladeren, want daarmee kun je prachtige, stemmingsvolle herfstdecoraties maken. Dennenappels en kleine rode appeltjes doen het heel goed in een decoratie van gekleurde bladeren. (*Iedereen is even helemaal stil*)

MARGO: Nooit gedacht dat zo'n lullige herfstdecoratie zoveel lol kon veroorzaken.

SJAAN: En?... Ben ik goed?

CONNY: Dat zou ik nooit kunnen. (*Iedereen lacht*)

PAULA: (*Komt verhit op*) Hebben jullie Erika gezien?

MARGO: Ik ben haar kindermisje niet.

SJAAN: Wat voor dag is het vandaag?

PAULA: Woensdag.

SJAAN: Woensdag?

PAULA: Ja, woensdag. Nou, wie heeft haar waar voor het laatst gezien?

CONNY: Ik heb haar nog gezien bij het luchten. Ze stond bij de poort en sprak met de duiven op het dak.

MARGO: En... hebben ze antwoord gegeven?

CONNY: Nee... hoezo?

SJAAN: Omdat Erika al maanden lang probeert om de duiven te leren spreken.

CONNY: De duiven?

SJAAN: (*Geïrriteerd*) Ja... dat zeg ik toch.

PAULA: Na het luchten moesten er allerlei extra klussen worden gedaan. Ik moest de stoelen in de eetzaal met een of andere smerige zeep boenen en Erika heeft men naar de wasserij gestuurd.

MARGO: (*Verbaasd*) Op woensdag?

CONNY: Wat is daar zo vreemd aan?

PAULA: Op woensdag worden de bedden afgehaald.

SJAAN: En je bedoelt...

MARGO: Dat meen je niet.

PAULA: Ze probeert het al lang genoeg.

CONNY: Wat probeert ze?

MARGO: Houd je bek.

PAULA: Als ze ons snappen zijn we er allemaal gloeiend bij.

SJAAN: Eindeloze extra klussen...

MARGO: Ik niet.

PAULA: Jij weer niet natuurlijk. Ook vandaag heb ik weer jouw klussen gedaan. Weet jij eigenlijk hoe lang ik bezig ben geweest om jouw vuiligheid van die stoelen te krijgen?! Je hebt geen enkele verantwoording, je bent een matennaaiër.

MARGO: (*Gaat naar Paula en pakt haar beet. Heel dreigend*) Even goed luisteren trut. Nog één keer matennaaiër en ik ruk de kop van je romp. (*Duwt Paula met een harde stoot van zich af*)

ERIKA: (*Struikelt min of meer met een dienblad met eten naar binnen*) Je doet Paula zeer. Hou daarmee op!

CONNY: Daar is ze.

SJAAN: Erika!

ERIKA: Jaaaaa... Erika is er weer! Kijk eens wat ik heb... happa happa!

MARGO: (*Dreigend tegen Paula*) Heb ik me duidelijk uitgedrukt? Of heb je pedagogisch commentaar op mijn sociaal gedrag?

PAULA: Nee nee, alles is duidelijk.

MARGO: Mooi zo en wat ben je?

PAULA: Uitschot.

MARGO: En wat ben ik?

PAULA: Uitschot.

MARGO: Zo is het maar net.

CONNY: Erika, waar ben je geweest? Paula heeft je gezocht.

ERIKA: (*Begint de tafel te dekken*) Hihhi... Erika was in de wasserij.

SJAAN: En... ben je gesnapt?

ERIKA: Erika heeft het beddengoed gesorteerd. Lakens bij de lakens, slopen bij de slopen. Smerig beddengoed in de ene

container de handdoeken in de andere. Op één van de handdoeken zat lippenstift... rose.

PAULA: Dat gaat er in de was wel weer uit.

SJAAN: Vast en zeker van die hoer uit vleugel C.

ERIKA: Nee, dat was niet de was uit vleugel C, hij kwam hier vandaan, vleugel D.

MARGO: In ieder geval wordt onze was niet samen met de vuile was van die sletten gewassen.

PAULA: Hetzelfde denken ze van ons: In ieder geval wordt onze was niet samen met de vuile was van die moordenaressen gewassen.

SJAAN: Moordenaressen klinkt niet erg sympathiek. Moordwijven klinkt veel beter.

CONNY: Helemaal mee eens.

MARGO: Hoe dan ook... we blijven...

ALLEN Uitschot. (*Allen lachen*)

CONNY: Ik ben een werktuig in Gods hand.

SJAAN: Jaaaa... dat zeggen we allemaal, bovendien hartstikke onschuldig.

ERIKA: Ik heb echt niets gedaan.

PAULA: Ik was gewoon op de verkeerde tijd op de verkeerde plek.

MARGO: Dat is toch niet te geloven! Heeft hier dan helemaal niemand de moed om te zeggen dat die klootzakken het verdiend hebben om naar het Nirwana gestuurd te worden?!

CONNY: Ik ben katholiek... ik bedoel... ik kan niets beginnen met het Nirwana, dat is voor de Boeddhisten.

MARGO: Dat zwijn had het verdiend en zou ik nog een keer moeten kiezen, dan zou ik het zo weer doen... alleen langzamer.

ERIKA: Erika heeft heus wel moed, want vandaag is Erika, nadat ze de was had gesorteerd, helemaal in de container gekropen.

PAULA: Ik wist het.

ERIKA: Knap hè?

MARGO: Wat moet ze ook anders op woensdag?

SJAAN: Je bent dus in die container met dat vuile wasgoed gekropen. En toen?

ERIKA: Erika heeft haar neus dichtgeknepen, net zoals bij het duiken.

CONNY: Waarom ben je in die container gekropen?

SJAAN: (*Geïrriteerd*) Omdat het vandaag woensdag is... daarom!

PAULA: En 's woensdag wordt de was opgehaald.

CONNY: Oh... bedoel je dat. De was wordt opgehaald en gaat door de hoofdingang de vrijheid in.

MARGO: Hè hè... ze heeft het door.

CONNY: Wordt die was dan niet gecontroleerd?

SJAAN: Natuurlijk wel. Op drie verschillende plekken wordt het gewogen, dan gesorteerd en dan nog een keer gewogen. Dan komt ze bij het eindstation.

PAULA: *(Tegen Erika)* Klopte je rekening vandaag weer niet?

ERIKA: Erika wist niet meer of ze 55 of 57 kilo weegt. Stom hè? En voordat men Erika weer zou ontdekken en er problemen zouden komen, is ze weer uit de container gekropen.

PAULA: Heel goed.

ERIKA: Erika heeft nu heel veel zin in lekkere katjesdrop.

CONNY: *(Tegen Margo)* Zou je dat werkelijk doen?

MARGO: Wat bedoel je?

CONNY: Je zei dat als je weer mocht kiezen, je het zo weer zou doen, alleen langzamer. *(Iedereen zwijgt)* Ik zou... nee, nooit meer. Het is en blijft een doodzonde.

SJAAN: Ik eh... ik zal eens even kijken of er nog thee is.

PAULA: *(Pakt Erika bij de arm)* Ik ga met je mee.

MARGO: ZITTEN! *(Iedereen gaat langzaam zitten)* Doodzonde? Daar moet ik een enorme scheet van laten. Er bestaat slechts één wet... de wet van het overleven.

ERIKA: Vreten of gevreten worden.

MARGO: Liever vreten dan gevreten worden. Een doodzonde? Laat me niet lachen! *(Gaat naar Conny en pakt haar beet)* Leg me dan eens uit wat jouw lieve God bedoelt met oog om oog, tand om tand? Nou... Wat bedoelt hij daar dan mee?! *(Conny houdt de handen voor haar oren)* Ik zeg je dit: iedereen die mij in de weg loopt, breng ik om zeep! *(Slaat met haar vlakke hand op het eten)* En degene die zich dan nog durft te bewegen *(Pakt iets eetbaars)* knijp ik fijn als een vervelende bromvlieg. *(Speelt met het eten tussen haar vingers)*

BLACKOUT EN SPOT OP MARGO

MARGO: Hij had zulke mooie slanke handen. Eigenlijk veel te slank voor een slachter... lange, slanke vingers waarmee hij de vleeshaak vast in zijn greep had. We kochten altijd vleeshaken gemaakt van het beste edelstaal... niet die goedkope rommel uit Azië. Er moest tenslotte een hele koe aan hangen... mijn vader woog niet zo veel... papa was niet dik of gezet... nee, papa was eerder slank, had een goed figuur... ook nog toen hij aan de vleeshaak hing en ik onverwachts binnenkwam... hij wiegde nauwelijks zichtbaar heen en weer... van rechts, naar links... zijn

mond en ogen wijd opengesperd, alsof hij me iets wilde zeggen. In plaats van woorden vloede er bloed uit zijn mond... langs zijn lippen... zijn kin... zijn hals. Het meeste kwam terecht op zijn borst, op zijn lievelingshemd. De rest druppelde heel langzaam naar beneden en spatte uiteen op de witte tegels op de grond... drup... drup... De slachter met de mooie slanke handen zat op zijn knieën op de grond en wilde de lekbak onder papa schuiven. Mijn vader had er een hekel aan als de grote metalen lekbak over de tegels werd geschoven. Het gaf zwarte krassen en zijn oren deden er pijn van. Ik stond naast het messenblok toen ik de slachter daaraan herinnerde. *(Margo maakt steekbewegingen in het eten)* Papa wil niet dat de lekbak over de bodem wordt geschoven! Papa wil niet dat de lekbak over de bodem wordt geschoven! Papa wil niet dat de lekbak over... *(Pauze)* Papa wilde ook niet dat bij het werk ringen werd gedragen. Daarom haalde ik de ring van de mooie slanke vingers van de slachter... had schade aan kunnen brengen aan de vleesmachine... We hadden de beste vleesmachine in de wijde omgeving... ook onze slachter was de beste... een goede slachter was het... *(Margo likt de etensresten van haar vingers en gaat verzonken in gedachten ergens zitten)*

SPOT UIT EN LICHT AAN

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto